

A Mórícz Zsigmond körtér a XI. kerület Fótére, igazi nagyvárosi metszéspont és találkozóhely.

A környező városi szövet alapjait a 19. század végén megkezdett, nagyvonalú és előremutató urbanisztikai elképzelések alapján kialakult beépítés adja. A városrész intenzív fejlődése egészen a 1930-as, '40-es évekig tartott, de a '60-as években épült házak szintén erős hatással vannak a jelenlegi állapotra. Számos stílus és építészeti irányzat tette le a környéken névjegyét, pályázatunk tárgya, a **Schall József** által 1942-ben tervezett, '43-ban elkészült „Gomba”, Budapest legkiválóbb modern épületei közé tartozik.

A Gomba, ahogy a köznyelvben a mai napig nevezzük az épületet, a Körtéren körbeforduló, helyi érdekű villamos vonatok indítóhelyéül szolgált, korának haladó építészeti vonulatába illeszkedve kívánt modern, európai választ adni a technikai, urbanisztikai és építészeti kihívásokra

A Gomba építészeti alapképlete azonban zseniálisan egyszerű és örökérvényű. Az építész a kör, a zártság és dinamizmus, a végtelenséget kifejező geometriai forma felhasználásával egyszerre oldotta meg a technikai követelmények, a villamos pályák fordulási sugara által diktált feladatot, és reagált a városi tér kihívásaira.

Jelenleg egy lepusztult állapotban lévő, szellemileg azonban friss, megújulásra váró épületet találunk a téren, amelyet mind építészeti minősége, mind elhelyezkedése egyértelműen arra predesztinál, hogy a városrész fejlődésének és jövőjének jelképe és fókuszpontja legyen.

